

BRANDSPRØJTEN

Årgang 6, nummer 3
August 2005.

Husk: Kæmpe sommerfest d. 6 august. kl.13

Redaktionen aner ikke hvad der skal ske, men har læst på opslagstavlen, at vi skal møde op med "slips på" (gerne gammelt – grimt eller sjovt.)

Det er spændende hvad arrangørerne nu har fundet på, og hvad de ellers har af overraskelser.

Der skulle gerne komme en masse mennesker.

Drømmer du om et flot tulipanbed til foråret, så tænk over, at det er tidligt på efteråret forretningerne har det største udbud. Et rigtig flot bed kræver, at løgene lægges så tæt, at de næsten rører hinanden.

Det er agurketid – også sådan rent BRANDSPRØJTE-mæssigt. Så for at der skulle stå noget fornuftigt i bladet, har jeg "sakset" lidt, forskellige steder.

Så mange kommenterer indholdet i bladet overfor mig, men hjælp mig ved at skrive lidt selv, eller foreslå noget stof, så må vi se om vi kan få noget af interesse ud af det.

Det er uheldigt, men næsten alt der er rigtig godt, er enten umoralsk eller feder.

Gl.ord, hvorfra vides ikke.

NYT FRA BESTYRELSEN

Generalforsamling 2006

Datoen for næste års ordinære generalforsamling er allerede fastsat.

Sæt **X** i kalenderen allerede nu:

Søndag den 12. marts 2006

- og 2006 er et ganske særligt år:

HF Brandhøj fylder **20 år.**

Derfor vil der efter generalforsamlingen blive arrangeret spisning for de medlemmer, som tilmelder sig. Pris pr. næse vil blive 50 kr. Der vil senere komme nærmere information ud om tilmelding, betaling m.v.

NÆSTFORMANDENS KLUMME

Foråret var rigtigt koldt, de små sommerblomster kunne ikke rigtig komme i gang; men så kom sommeren endelig med masser af sol og varme.

Findes der noget bedre end at sidde en sommermorgen med sin kaffe, nyde freden, høre fuglenes sang, eller at tænde grillen en lun sommeraften, hygge sig med familie og gode venner, måske dele en flaske god vin. Det er kolonihavelivet når det er bedst.

Men vi kan jo ikke sidde og nyde livet hele tiden, der er mange ting at lave i en kolonihave, der skal luges, klippes græs, måske skal huset have en gang maling, stien skal renses, hækken skal klippes. Jeg tror de fleste også nyder denne del af kolonihavelivet.

Vi har fået mange nye haveejere i år. Dem byder jeg hjertelig velkommen.

Vores vej og parkeringsplads ved foreningshuset skal laves. Vi har fået en dato hvornår arbejdet skulle starte; men endnu har vi ikke set nogle maskiner på vores vej. Det er ikke altid lige let, at få tingene til at ske, så hurtigt som man kunne ønske sig. På parkeringspladsen i syd, vil der til efteråret blive plantet træer hele vejen rundt langs med stien.

Jeg ønsker alle vil få en fortsat god sommer.

Venlig hilsen

Mona Pedersen
Næstformand.

DVÆRGSYRENER

Småbladet syren (*Syringa pubescens* subsp. *microphylla*) og dværgsyren (*Syringa meyeri*) tilhører ligusterfamilien (*Oleaceae*).

Der findes mange arter af syrener, som oprindeligt er udbredte fra Sydøsteuropa til Østasien. De er alle løvfældende buske eller små træer. Mest kendt er alm. syren, som er plantet i mange hegn, men også er populære i haverne. Her skal omtales dværgsyrener, der som navnet antyder er helt små hårdføre buske, alle med violette eller purpurviolette blomster, der sidder i 4-7 cm lange stande. Blomstringen finder sted i juni og for de fleste sorters vedkommende er der en mindre blomstring igen i august-september. Dværgsyrener har en meget fin og stærk duft, som uden tvivl vil være med til at øge deres popularitet. Bladene er 2-4 cm lange, ægformede og gråligt grønne.

Dværgsyrener kan dyrkes i næsten alle slags jordtyper, og de er normalt ret tørketålende. Det anbefales at plante dem på et lyst sted, hvor de ikke klemmes inde mellem andre planter. Plant dem også et sted, hvor man dagligt færdes, så den fine duft kan nydes. Denne plantegruppe fortjener en stor udbredelse, idet den er særdeles velegnet i vore mange små haver og på kirkegårde på grund af planternes relativt langsomme vækst.

Dværgsyrener findes i handelen som buske eller som podede planter på stamme. De tåler beskæring eller formning, som bør foretages lige efter blomstringen. Dværgsyrener formeres ved stiklinger eller podning. Der findes flere sorter i handelen, bl.a. *Syringa microphylla* 'Palibin' eller *Syringa meyeri* 'Jose', der begge er værdifulde sorter, som kan anbefales.

Per Mortensen

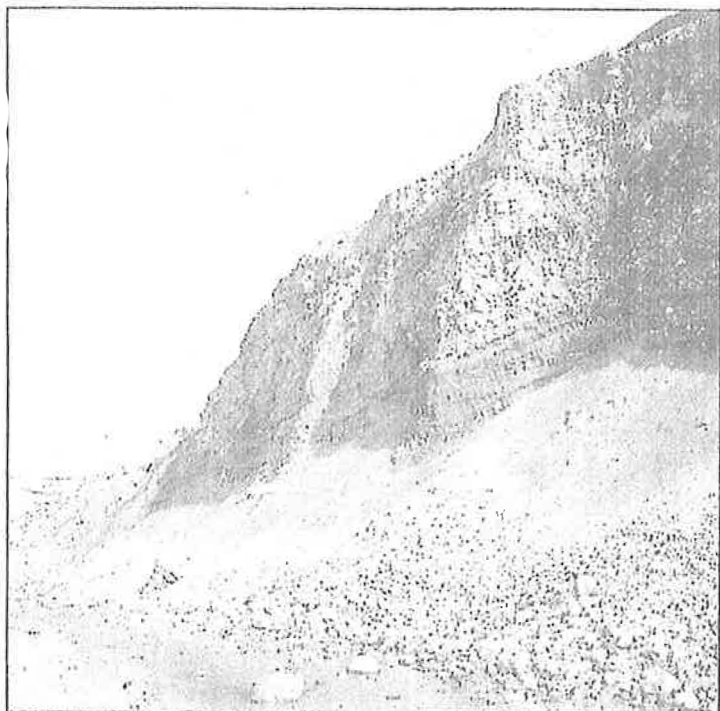

Foto: Erik Juhl

Fra grusgrav til fritidslandskab

For små 100 år siden tog private grundejere de første "spadestik" til grus- og lerindvinding i Hedeland. I starten gik det langsomt; kun små spredte og tilfældigt beliggende huller. Men fra begyndelsen af 1950'erne, hvor København voksede mod syd og vest blev gravetempoet accelereret betydeligt. Omkring 1970 var flere hundrede hektar god landbrugsjord godt på vej til at blive gennemhullet. Grusindvinding, lossepladser, lastbiltrafik og miljøproblemerne måtte styres. Derfor opstod ideen om i fællesskab at vende udviklingen, og i takt med den fortsatte grusgravning at opbygge et genbrugslandskab, – ikke til landbrug men til fritidsformål; et stort og helt unikt fritidslandskab for de mange, som flyttede vest og syd for København.

I/S Hedeland

I/S Hedeland er et offentligt ejet selskab med 5 interessenter: De tre kommuner: Greve, Roskilde og Høje-Taastrup samt Roskilde og Københavns Amtskommuner.

Selskabet blev stiftet i 1978 og har til opgave gennem opkøb af ejendomme at planlægge, anlægge og drive det hen ved 1500 ha store område. Indtil dato har Hedeland opkøbt ca. 700 ha og investeret ca. 74 mio. kr.

De fritidsaktiviteter, der findes i Hedeland (golfbane, fiskesøer, ridecentre mm.), planlægges af I/S Hedeland, men anlægges og drives ikke med tilskud fra selskabet.

Historie

Den eg, som i dag opfattes som Hedeboegnen og betegnes "Heden" er trekantet mellem Taastrup, Roskilde og Køge. Når egnen i daglig tale benævnes Heden, er det ikke, som man skulle tro, et lyngbevokset område. Navnet er oprindelig en gammel dansk betegnelse for en skovløs, opdyrket slette, og hentyder således udelukkende til terrænforholdene, som blev til under sidste istid.

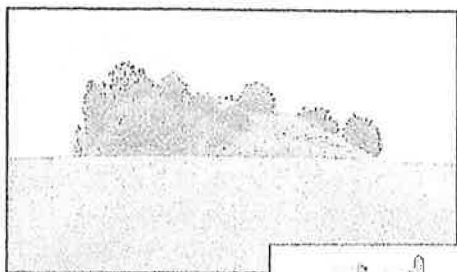
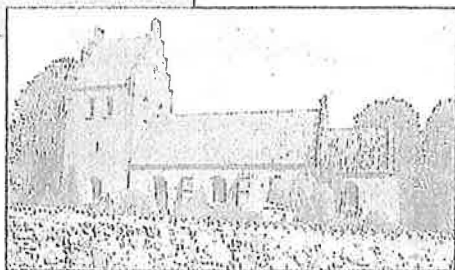

Foto: Erik Juhl

Allerede i oldtiden var egnen beboet. Det ses af de mange gravhøje og stendysser, hvoraf der kun er 7 tilbage, alle beliggende i den østlige del af området. Det åbne, lettilgængelige og frodige morænelandskab var årsag til den tidlige og ret tætte bosætning på egnen.

Landsbyerne i grusgravområdet er da også alle af meget gammel oprindelse. Således nævnes Tjæreby første gang i 1085 og Vindinge i 1184. Ved udskiftningen af markfællesskabet omkring 1800 fortsatte flere af landsbyerne som typiske forte- eller rundbyer med gårde og huse samlet omkring et stort fælles areal. Spor heraf kan stadig iagttages i grusgravområdets landsbyer. Jordens høje bonitet var grundlaget for den relative velstand, som op

gennem tiderne har karakteriseret Hedeboegnen. Den traditionelle klædedragt på egnen vidner herom.

Først tæt på vort århundrede tog grus- og lergravning sin begyndelse. F.L. Schmidt & Co. grundlagde i 1897 det første teglværk. Det blev starten på de følgende 100 års graveaktivitet.

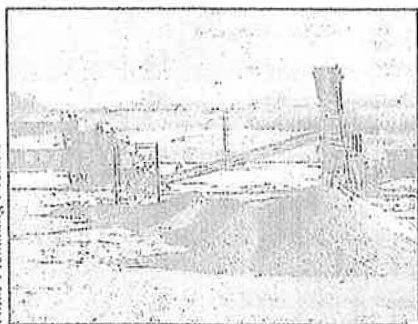

Foto: Flemming Nielsen

Sct.Hans aften; Festkomiteen har sørget for godt vejr, Steen sørger for varme pølser, Birgers bod har hvad vi ønsker af lækende drikke – sådan nogenlunde da, - for selvfølgelig kan man ønske så meget, men holder vi os indenfor de sædvanlige rammer, behøver man ikke at mangle noget til at modvirke væsketabet med.

Jeg prøver at sige noget klogt ved en båletale, det med det kloge har jeg det måske lidt svært ved, men alle er høflige og klapper, måske fordi jeg omsider bliver færdig, og tier stille. Så er det Sct.Hans-bålet det drejer sig om; Ild er noget farligt noget, derfor var det kun et meget lille bål, men det brænder godt, en plastikheks "futter" af, og så er der frit slag til at bage snobrød, Så kommer vi til lotteriet, Falkenberg har som sædvanlig ordnet den side af sagen, - og min kone er så heldig, at hun vinder en flaske rød Ålborg - jo, det er en rigtig god aften.

Og så er det jeg ikke kan lade være med at spørge, hvorfor var der ikke større tilslutning. Jeg talte ikke hvor mange vi var, men jeg gætter på omkring en 30 personer, og 5 børn.

Det er jo frivillige der står for arrangementet og de kunne godt fortjene at der var flere af haveforeningens medlemmer som havde deltaget.

Det var en kanongod aften, og vi lærer hinanden lidt bedre at kende, og det er vel det der skal til i en haveforening.

Så nu må vi håbe på et lige så godt arrangement, vejr o. s. v. til næste år, og så håber vi, at vi bliver mange flere til at samles om vor haveforenings Sct.Hans fest.

Det fortjener arrangørerne.

Hans Jørgen.

NB: Steen kan meget andet end lave grilmad, han kan bl.a. fotografere, og vi har "lånt" nogle af hans billeder.

Og så tager vi den, om gamle, sorte Sam, der ved den lille by i det vilde vest, helt ude på kanten af prærien, ved et næsten ufatteligt slid, havde fået bygget sig en lille hytte, og dyrket nogle marker omkring hytten.

Præsten kommer forbi og siger" Det er flot Sam, her har du og herren gjort et godt stykke arbejde".

Sam svarer;" Det er en skam pastoren ikke så stedet her, dengang herren passede det alene"

Billede2_028.jpg 2005/06/23 15:51:50

Billede2_037.jpg 2005/06/23 17:16:41

Billede2 036.jpg 2005/06/23 17:16:28

Billede2 039.jpg 2005/06/23 17:17:26

Lauge Laugesen fortæller lidt om 38 års arbejde i Zoo-

En dag hvor jeg er alene hjemme i lejligheden, har jeg af gammel vane åbnet for radioen, så der er lidt "baggrundsstøj".

Jeg koncentrerede mig ikke om hvad der kom ud af kassen, men pludselig var der en stemme, som jeg syntes jeg burde kende

Det var Lauge Laugesen fra have 233 i haveforeningen

Brandhøj. Han fortalte om sit arbejdsliv i Københavns Zoologiske

Have, og det var en virkelig interessant udsendelse, så jeg besluttede, at det måtte da være af interesse for læserne af BRANDSPRØJTEN, og derfor opsøgte jeg ham og bad ham fortælle om sit arbejde og de oplevelser det har medført, i Zoo.

Og Lauge fortæller:

Indtil han gik på pension på grund af alder, havde han arbejdet i 38 år i Zoo, der havde i den tid været 4 direktører, og han havde arbejdet overalt i haven, og igennem lang tid også været tillidsmand. Han har altid været glad for sit arbejde, og mener ikke man kan arbejde et bedre sted, eller med noget der er mere interessant end dyrene i Zoo.

Da han blev ansat var han først en kort tid i Fuglehuset, der var mange sjældne fugle, men blandt medarbejderne var der også en sjældenhed, nemlig en kvindelig dyrepasser. Dengang var det vist nok havens eneste kvinde der arbejdede med dyrene. Det har ændret sig en del siden.

På et tidspunkt for mange år siden, var han med til at passe aber, og en lille bavianunge blev opflasket af dyrepasserne, og kastede sin kærlighed på Lauge. Nu er den stor og stærk, og af hensyn til publikums sikkerhed, er det nødvendigt at den er isoleret bag glas; men når Lauge kommer på besøg i abehuset, følger Bavianen så tæt på ham, som adskillelsen tillader, og intet andet interesserer den store abe.

Mange af dyrene har en forbavsende hukommelse.

Elefanterne er berømt for det, og Lauge forsikrer at det er rigtigt, han har været tilknyttet elefanthuset i et par år, og har haft mange fantastiske oplevelser med de store dyr hvor de har bevist både hukommelse og intelligens.

Efter Elefanthuset kom de sidste 10 års arbejde i Zoo til at bestå i at være med til at passe Næsehornene, og overraskende nok, siger Lauge at også disse kæmpedyr har deres gode sider, og når først de kender dyrepasseren, så kan han bevæge sig nogenlunde sikkert blandt dem.

Jeg, som Lauge fortæller alt dette til, har aldrig været steder – bortset fra Zoo – hvor der har levet næsehorn, og jeg er overrasket over, at disse mastodonter, som jeg altid har hørt var farlige, og i besiddelse af et eksplosivt temperament, kan have et nærmest venskabeligt forhold til dyrepasseren.

Når man ser dyret, får man indtrykket af at det består af panser og hornplader, men det er helt forkert – siger Lauge – huden minder om ruskind, og er blød og glat.

Efter 38 år, kan Lauge fortælle, at han aldrig har været ude for nogle farlige situationer, på sit arbejde, men han siger også at det er en forudsætning at der i det job han har haft, har været sympati mellem mennesker og dyr, men også mellem dyr og mennesker.

Dyrene har været Lauges interesse og arbejde, men også forholdet til havens gæster, har han været indblandet i. Og prominente gæster har han vist rundt.

F.eks: Dronning Ingrid, med børnebørnene fra Grækenland, og Kong Frederik var protektor for Zoo, og besøgte ofte haven, og ville gerne se hvad der var af nye dyr og arbejder. Det var flinke og interesserede mennesker, som det var en glæde at vise rundt.

Kunne man skruet tiden tilbage, og begynde forfra, kunne jeg ikke ønske noget bedre arbejdsliv, end at gøre det hele om. Sluttede Lauge Laugesen sin fortælling.

Min forretning er solgt, og jeg har været pensionist i over et år, og jeg har så travlt, at det slet ikke – arbejdsmæssigt – ligner noget af det jeg forventede; men nu beskæftiger jeg mig mest med det som interesserer mig. F.eks. at få skrevet BRANDSPRØJTEN.

Jeg troede at jeg skulle sortere mellem en masse indlæg fra medlemmerne, men kun bestyrelsen lader høre fra sig.

Inden jeg blev cykelhandler, handlede jeg med biler, og havde autoværksted, det havde min store interesse, men en dårlig eller opslidt ryg umuliggjorde dette arbejde, og så blev det altså cykler. Jeg holder dog stadig lidt liv i bilinteressen som medlem af Skoda-klubben. Sidste år var jeg tre gange kørende til Tjekkiet, året før deltog Birthe og jeg i et internationalt Skoda-stævne, det blev holdt 200 km. syd for Prag. Det var en stor oplevelse. En af de ting jeg husker, er et engelsk par som blev gift i en af nabobyerne til det lille sted hvor stævnet blev holdt. Vi var ca. 70 Skoda-biler – med alle mulige forskellige landes nummerplader - som fulgte den norske, pyntede veteranbil, som transporterede brud og gom. Det var fantastisk. Politiet stoppede anden trafik, og vi så ingen sure miner i den anledning, der blev vinket og smilet til os. Tilråbene forstod jeg ikke, men at alt var venligt ment, er jeg helt sikker på, selv om vi sinkede andre trafikanter.

Jeg har, sammen med min kone, været inviteret på en 8 dages bustur til Prag, hvor hovedsagen var at besøge Skoda fabrikken i Mladá Boleslav. Fabrikken er utrolig, der arbejder ca. 25.000 mennesker, og fabrikken fylder det samme som knap 450 fodboldbaner.

I år har der lige været holdt stævne i Slovakiet, men jeg deltog ikke, da jeg var bange for at ryggen ikke kunne holde til en så lang køretur.

Igennem 74 år er der dannet mange minder, og selv om jeg selvfølgelig er klar over, at den største del af min tilmålte tid, er brugt op, kan det jo være at jeg er glemt i det store bogholderi, så den side af sagen vil jeg ikke spekulere på, men jeg glæder mig over de interesser jeg har, og som andre unge mennesker ser jeg optimistisk på fremtiden.

Nu håber jeg ikke jeg har trættet dig ved at skrive om mig selv, men jeg har lidt svært ved at finde stof.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen.

Hvad må en Købmand kunne ?

Han må kunne forstå at:

expedere, disponere, calculere, correspondere, conferere, creditere, debitere, adviser, discontere, honorere, acceptere, attestere, endossere, accorder, adressere, incassere, contrahere, avertere, assurere, importere, annullere, exportere, trassere, saldere, concurrere, deponere, effectuere, emballere, requere, telefonere, cautionere, garantere, extradere, financiere, baissere, hausser, præsenterer, imponere, commandere, tractere, dinere, soupere, og til Slut med Værdighed krepere.

afskrift mrk: Sækkjøbing d. 17/6 1914
underskrevet K.H.

Hækkene. Hvorfor er de fleste hække i BRANDHØJ så høje som tilfældet er? Mine hække var også blevet så høje, at jeg ikke anede, hvad der foregik på den anden side, og jeg kunne gå i haven uden at se andre mennesker.

Det var lidt lige som om jeg havde valgt at isolere mig, og det er bestemt ikke min natur.

Derfor klippede jeg hækken ned, til en højde hvor jeg kunne se ud, og passerende kunne se ind i haven.

Det giver mange velkomne hilsener i løbet af en dag, og mange gange en lille sludder over hækken.

Og selv om jeg som havemand ikke er noget at prale af, heldigvis er Birthe bedre til at passe have end jeg er, - og alligevel står haven måske ikke ligefrem til en præmie, bl.a. fordi vi begge har travlt med så meget andet, så synes jeg at den lille plet jord, er blevet behageligere at opholde sig på, den har fået meget mere lys og luft, og den virker større nu, hvor grænserne for udsynet er blevet udvidet.

Men det som jeg synes er af størst betydning er, at kontakten med andre mennesker er blevet bedre, og det er da - stadig ifølge mine idéer - én af de gode ting ved en kolonihave, at vi kommer hinanden ved.

Hans Jørgen

Ak ja -

tiden går, selv om man sidder!

HUNDENS MAGT

Vi har fuldtop af Sorg paa naturlig Manér
Fra Mænd og fra Kvinder, hvorhen vi end ser;
Og naar Sorgen dog træffer os alle et Sted,
Skal man selv saa berede sig mere Fortrød?
*O Broder! O Søster! Mit Raad kom i Hu:
Lad en Hund ikke rive dit Hjerte itu!*

Om du køber en Hvalp; med i Købet du faar
Lidenskabelig Kærlighed, hel, uden Skaar —
Tilbedelse, nærret fra Dag og til Dag
Med et Klap paa dens Hoved, et Spark i dens Bag.
*God Haudsæl! Og dog bliv du snydt uden Blu:
Thi Hunden vil rive dit Hjerte itu.*

Naar den lovmæssigt ender sit fjortende Aar
Med Aandenød, Anfald og Svulster og Saar,
Og Dyrlegen skaansomt antyder, at her
Hjælper een Medicin kun: det ladte Gevær —
*Saa ser du — hvert Tegn paa din Sorg underku —
Men ... den Hund har dog revet dit Hjerte itu!*

Naar det Legem er lammet, der sprang, som du vilde;
Naar hin henrykte Bjæffen er stilnet (hvor stille!)
Naar den Sjæl, dine Luner afspejled sig i
— Hvorhen den saa flygted? — er borte — forbi,
*Da fornemmer du Baandet, begriber med Gru,
At den Hund nu har revet dit Hjerte itu!*

Der er Sorg nok for os paa naturlig Manér,
Hver en Gang vi jordfæster det kristnede Ler.
Vor Kærlighed skænkes ej bort, som bekendt,
Men udlaanes til Renter paa hundred Procent.
Skønt vor Sorg og vort Savn ej, som enkelte tror,
Alene paa Laantidens Længde beror:
Thi forfalder vor Gæld først, er ganske bestemt
Et kort og et langvarigt Laan lige slemt —
*Saa hvorfor i Navnet paa alskens Tabu
Skal en Hund kunne rive vort Hjerte itu?*

AF RUDYARD KIPLING

BRANDSPRØJTEN - HF.BRANDHØJS MEDLEMSBLAD

Redaktion: Hans Jørgen Nielsen. Have 111

Telefon 33 25 63 00 E-mail h-j-nielsen@get2net.dk

Det vides ikke bestemt hvornår næste nummer af BRANDSPRØJTEN udkommer. Der er kun et par måneder tilbage af havesæsonen, men kommer der nyheder af interesse, eller har bestyrelsen brug for at få bladet ud, er jeg selvfølgelig parat; ellers bliver det først i 2006 at BRANDSPRØJTEN dukker op igen.

BESTYRELSENS MEDLEMMER:

Formand:	Jens Peter Aastrøm	Have 115
Næstform./sekr:	Mona Pedersen	Have 131
Kasserer:	Susanne W.Nielsen	Have 121
Bestyrelsesmedlem:	Heinrich Reinicke	Have 218
Bestyrelsesmedlem:	Lene Borglind	Have 104
Bestyrelsesmedlem:	Bente Peterson	Have 106
1 suppleant:	Liselotte Rydlund	Have 38 B

Sådan træffer du bestyrelsen

Fra 1 april til og med 30 september træffes bestyrelsen – ved personlig henvendelse eller pr. telefon

Hver søndag i måneden mellem kl. 12 – 13 i Foreningshuset.

**Fra 1 oktober til 31 marts kontaktes bestyrelsen
pr. telefon 22 22 28 35 hver tirsdag mellem kl. 19 – 20.**

Foreningshusets tlf.: 46 55 13 11
Bestyrelsens mobiltlf.: 22 22 28 35
(Hver tirsdag mellem kl. 19 – 20)

Adresse: Brandhøjvej 100, 2640 Hedehusene

E-mail: brandhoj@get2net.dk

Fællesarbejde mobiltlf: 26 51 47 17